

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 82/2021
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Стеван Јаковљевић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ АДО, Главна филијала Крагујевац, чији је пуномоћник ВВ, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 583/20 од 22.09.2020. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 583/20 од 22.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 583/20 од 22.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 116/20 од 29.06.2020. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на возилу исплати износ од 88.577,81 динара са законском затезном каматом од 29.06.2020. године, као дана пресуђења, до коначне исплате. Другим ставом изреке, у преосталом делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу АА исплати још 41.350,69 динара на име накнаде материјалне штете на возилу са законском затезном каматом почев од дана утужења до исплате, законску затезну камату на досуђени износ од 88.577,81 динар у периоду од утужења до дана пресуђења и накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх у износу од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу ББ на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења, до коначне исплате. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу АА накнади трошкове поступка у износу од 118.343,11 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 583/20 од 22.09.2020. године, првим ставом изреке, жалба тужиоца АА је као делимично неоснована одбијена, а жалба тужиоца ББ је као делимично основана усвојена, па је првостепена пресуда потврђена у побијаном делу другог става изреке и у побијаном трећем ставу изреке, а преиначена у четвртном ставу изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу АА на име накнаде трошкова парничног поступка осим износа од 118.343,11 динара досуђеног првостепеном пресудом, исплати и износ од још 6.000,00 динара, укупно 124.343,11 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до коначне исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на оцену налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра од стране нижестепених судова, заправо оспорава утврђено чињенично стање у погледу одговорности тужене за тражени вид нематеријалне штете, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета дана 05.02.2018. године, а као вредност предмета спора за тужиоца АА означен је износ од 189.929,05 динара, а за тужиоца ББ износ од 60.000,00 динара. Тужиоци се у спору налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП, због чега се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије, одређује према вредности главног захтева сваког од тужиоца засебно. Пошто вредност предмета спора побијеног дела правноснажне

пресуде за сваког од тужилаца очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена на основу одредбе чл. 468. и 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић